

***ВІДКРИТИЙ ВИХОВНИЙ ЗАХІД,
«Ми горіти прийшли у світ,
щоб зробити життя
прекрасним»***

І ведучий Саме їм присвячена книга *«Ми горіти прийшли у світ, щоб зробити життя прекрасним»*. І зараз ми разом з вами перегорнемо її сторінки. **Фото книги на мультимедійці**

ІІ ведучий

Возславимо тих, хто про землю дбає в житті,
Хто завжди, щоднини поспішає добро сотворити
Возславим труди ваші, душі і руки святі,
Бо ж маємо їм по заслугах сьогодні воздати.
Возславим за те, що серця ваші в праці горять
Невтомних і мудрих, і відданих справі до скону.

ІІ ведучий Здавна так повелося, що молоде покоління шанобливо ставиться до людей поважного віку. Сьогоднішнє свято по праву слід розпочати із вшанування людей, які є гордістю сільської громади – почесних жителів села Новоіванівське. .

І ведучий Серед них ті, на долю яких випав непосильний тягар війни.

ІІ ведучий

Головатенко Іван Порфирівич **Фото Головатенко** - ветеран Великої Вітчизняної війни, ветеран праці. Нагороджений орденами Слави, Червоної Зірки, Трудового Червоного Прапора, двома "Знак Пошани", Вітчизняної війни першого ступеня, За перемогу над Німеччиною .

І ведучий З 1963 року Іван Порфирівич - директор радгоспу "Червоноармієць" . Неодноразово за досягнуті успіхи у вирощуванні високих врожаїв зернових культур, виконання річного плану продажу хліба державі нагороджений грамотами. Був керівником господарства до 1980 року — до виходу на заслужений відпочинок. Та й після цього, ще кілька років, доки дозволяло здоров'я , працював агрономом, завідував бібліотекою. До останнього часу очолював ветеранську раду господарства.

ІІ ведучий **Замковий Іван Степанович** – ветеран ВВв. **Фото Замкового**

Нагороджений медалями «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За победу над Германией». В мирні часи за рулем вантажного автомобіля проколесив усю Україну.

За роки роботи в радгоспі «Красноармеець» отримав орден «Знак пошани», медаль «Ветеран праці», більше ніж 10 разів оголошено подяку за добросовісну працю.

І ведучий Копитько Ірина Єлисеєва **Фото Копитько** - біографіє цієї жінки тісно пов'язана з історією 25 танкового корпусу, який потрапив у фашистську пастку поблизу села Терни. На очах у молоденької медсестри гинули молоді солдати і мирні жителі, які намагалися цих солдатів врятувати. Незважаючи на страшну небезпеку, сестричка рятувала життя поранених.

І вже у мирний час її знайшла винагорода - медаль «За бойові заслуги».

З 1950 року працювала акушеркою фельдшерсько-акушерського пункту радгоспу «Красноармеець». В 1970 році Ірина Єлисеївна перейшла працювати на посаду медичної сестри в Новоіванівську восьмирічну школу. Працювала там до 1983 року.

Ветерани - труженики . Вони не вагаючись пішли захищати рідну землю в боях, своєю працею в тилу наближали велику Перемогу, вони відроджували рідну землю після війни.

II ведучий Ми хочемо надати слово голові Ради ветеранів села Новоіванівське Семенюк Надії Порфирівні.

Учениця

А були ж і молоді, і браві,
Поспішали часу навздогін.
Зводили на Ельбі переправи,
А затим — державу із руїн.
І звитягу знали, і сумління,
Перейшли крізь лихо і любов
На землі, де прадідів коріння,
На якій пролито піт і кров.
В долі — осінь. Сонечко не гріє,
Що подієш, чим зарадиш тут?
Найміцніше дерево старіє,

Та з коріння пагони ростуть.
Не купались в почестях і славі,
Сили віддали за трудовні.
А тепер, як на підсудній лаві,
З часом залишилися одні.
Лиш багаті внуками й синами,
Спогадами, болями від ран.
Що ж то, односельці, стане з нами,
Як останній піде ветеран?
Ми душею скніємо чимдалі,
Та дорогу світять, як зірки,
Втілення нетлінної моралі —
Наші сиві й мудрі старики.

І ведучий

Пісня «Ты помни». Презентація

ІІ ведучий Село- це щоденна праця зранку до пізнього вечора. Тож кому як не сільським жінкам знати як це, пізно лягти і рано підвестися, все встигнути - і попрали і наварити, і навчити, і виховати і безмежно любити своїх дітей, чоловіка, свою роботу, людей, і весь навколишній світ у всіх його прекрасних проявах - пісні, квітах, вишиванках. Сільські мадонни – гарні, витончені, розумні, працьовиті .

Учень

Які слова сьогодні вам сказати,
Щоб передать найвищі почуття? ...
Глядіть, не заходіться страйкувати,
Бо на землі зупиниться життя.
Ми переб'ємось якимось без озону,
Нам блиск очей замінить антрацит.
Ми вимремо, неначе ті бізони,
Як на любов настане дефіцит.
Переживемо бурі і циклони,
Протистояння груп і прапорів.
А що, коли прості сільські мадонни
Ледь світ не вийдуть подоїть корів?
Коли довкруг замруть хлібозаводи,
І вдома стане нічого жувать?
Як все жіноцтво по велінню моди
На площі вийде помітингувать?
Ні ринок, ні базар не допоможуть,
І закордон не порятує — ні.
А лиш. надія, що не дай нам, Боже,

Таке побачить навіть уві сні.
Бо наша доля десь на вашій карті,
Лиш поряд ми буваємо тузи...
Всі політичні пристрасті не варті
Пекучої жіночої сльози.

І ведучий

Фото Доденко Мотря Кирилівна – Герой Соціалістичної праці, нагороджена орденом Леніна.

ІІ ведучий

Фото Калініч Тамара Миколаївна – одна з найкращих доярок району. Переможець Соціалістичних змагань серед працівників тваринного комплексу.

І ведучий

Фото Шутко Любов Ларіонівна - з 13 років почала доїла корів. В радгоспі пропрацювала 43 роки. А в селі зараз дуже не вистачає до баби Люби, до якої всі бігли коли вибивали руку, чи мали вивих, бо вона вміла їх вправно вправляти.

ІІ ведучий

Фото Роспопа Лідія Яківна - має нагороду Союзу РСР за особливі здобутки в області соціалістичного будівництва - орден Трудового Червоного Прапора, присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

І ведучий

Фото Рєзник Любов Олександрівна – За самовіддану працю та активну життєву позицію її фотографію було розміщено на дошці пошани. Найкраща співачка села.

ІІ ведучий

Фото Аксініна Віра Іванівна – її трудовий шлях – від рядового обліковця до головного економіста радгоспу «Червоноармієць». На цій посаді вона пропрацювала 22 роки.

І ведучий Фото Семенюк Надія Порфирівна – Говорять, що в одну річку не можна увійти двічі. Вона входила і тричі. Стільки, тричі, разів була

завучем, двічі – директором. Та найголовніше її багатство - це її учні.

І ведучий Села, як і люди, мають свої біографії. У кожного вона своя. Величезний внесок у почесну біографію села Новоіванівське був зроблений **Фото Таганом Вадимом Миколайовичем** . Можна сказати, що він віддав Новоіванівському все своє життя. Ветеран праці, має почесну відзнаку «За вагомі заслуги перед районом», багато грамот та подяк. Пропрацював директором радгоспу «Червоноармієць» 17 років. Будував, дбав і опікувався своїм селом і односельцями. Був доброю, шанованою людиною – мав неабиякий досвід і гідно пройшов обраною стежиною життя..

Пройшов неабияку школу
Бійцем — не спостерігачем.
Почав трубачем комсомолу,
Завершив — життя сурмачем.
Такі не бувають безкрилі,
Випробують долю сповна.
У морі людським проти хвилі
Завжди свого правлять човна
Хиталася віри лампада —
Вітрами епоха мела.
Та духом ніколи не падав,
Ще й музика в серці жила.
Любив і дотепи, і жарти,
І друзів своїх, і сім'ю.
Стрічав філософськи інсульту
Мов кулі солдат у бою.
Підкралася смерть, ніби кішка
Як спало добро на постах.
Взяла сурмача.
Та усмішка залишилася на устах

Пісня «Как молоды мы были»

Супроводжує презентація з фотографіями молодих років почесних громадян села.

ІІ ведучий Басовський Сергій Леонтійович - Заслужений працівник сільського господарства України, агроном товариства «Новоіванівське», заступник директора фермерського господарства «Красноармеец». Народився в цьому селі, закохався у цю землю, віддає їй всі свої сили.

II ведучий

Хліб був і є мірилом життя в усі віки. Народжувалась дитина - йшли з хлібом, виряджали сина в далеку дорогу- мати загортала в рушник житній окрасць хліба, справляли весілля- пекли коровай, йшли на поминки – несли з собою паляничку, дорогих гостей зустрічають хлібом сіллю. І тому мабуть чуючи коли про людину говорять він хлібороб – то хочиться вдячно схилити перед нею чоло, адже вони наші кормильці, вони ростять його величність хліб.

Учень

Пам'ятаю хвилини щасливі —
Сонця й вітру гарячого шквал,
Коли батько мені серед ниви
Передав од комбайна штурвал.
Хліборобські офіцери,
Побратими світ-зорі,
Комбайнери, комбайнери,
Степові багатирі.

I ведучий

Фото Мазоха Василь Родіонович , **фото** Рожковський Яков Прокопович,
Фото Бернешевський Дмитро Олександрович, **Фото** Чумак Михайло
Васильович, **Фото** Іванов Володимир Федорович, **Фото** Сулима Сергій
Миколайович.

II ведучий Усе своє життя вони присвятили почесній і важливій професії хлібороба, працюючи трактористами і комбайнерами, досягаючи високих показників. Уславлені хлібороби від жнив до жнив живуть сподіваннями й турботами кращого врожаю. Ми пропонуємо вашій увазі фільм про уславленого хлібороба ,почесного громадянина села Новоіванівське Сулиму сергія Миколайовича, створений Олександром Олександровичем Бутовим

Фільм про Сулиму Сергія Миколайовича

I ведучий

Я дякую долі за те, що живу у цьому благословенному краї, у цьому райському куточку землі, за те, що де б я не була, серцем завжди лину до отчого порогу, до рідної хати, до найдорожчих людей.

II ведучий

Від щирого серця хочу побажати своїй рідній землі рясних врожаїв на хлібних нивах та у садах, гарного приросту у господарствах. Щоб не переводився рід український, нехай віщун радості – лелека приносить у наші оселі якомога більше немовлят. Добробуту, благодатної долі, щедрих врожаїв, процвітання величному нашому роду, миру, єдності і всіляких божих благословінь землі нашій.

Фінальна пісня «Україна – єдина країна»